

MISKOLCI TÖRVÉNYSZÉK
Közigazgatási Iroda
2.
Az ügy száma: K 702543/2023
Érkezett: 2024 MÁRC 28
Pld.: Mell.: db
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen /
e-mailen / faxon / hivatali kézbesítéssel / hivatali kapun
aláírás:

Alkotmánybíróság

Az irat elektronikus irat papír alapú másolata

Miskolci Törvényszék
mint elsőfokú bíróság
útján

ZÁRADEK

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 01858/10 / 2024		
Érkezett: 2024 ÁPR 09.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 5	Kezelőiroda: [Signature]

indítványozó

I/1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt- jogi képviselőm, Dr. Soós Péter Ügyvédi Iroda

útján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő az Abtv. 27. §-a alapján.

I. Kérelem

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.

II. Indítvány törvényi és formai követelményei

II.1. Pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Indítványozó 2020. április 21. napján behajthatatlan követeléshez kapcsolódó 1.447.973.411,- Ft összegű áfa visszatérítése iránti kérelemmel élt, mely kérelmet a Nemzeti Adó- és Vámhivatal [Redacted] Megyei Adó- és Vámigazgatósága, mint elsőfokú adóhatóság elutasított.

Indítványozó több adóhatósági, valamint közigazgatási peres eljárást kezdeményezett az áfa visszatérítése tárgyában.

Megismételt eljárásban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága, mint alperes a 2023. április 4. napján kelt 6419943197 számú határozatával a korábbi eljárásban hozott másodfokú határozatot saját hatáskörében módosította és a 6414497266/2021/NAV. számú elsőfokú elutasító határozatot eltérő indokolás mellett helybenhagyta. I/2. szám alatt csatolom a 2023. április 4. napján kelt 6419943197 számú határozatot.

Az I/2. szám alatt csatolt határozatban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága tájékoztatást nyújtott arról, hogy közigazgatási pert a határozat közlésétől számított 30 napon belül lehet

kezdeményezni, illetve, hogy a döntés közzélése vonatkozásában az általános szabályokat alkalmazza. Az adóhatóság ezen határozatát 2023. április 6. napján mind Indítványozó, mind az Indítványozó jogi képviselője részére elektronikus úton külön-külön kézbesítette. Az adóhatóság határozatát Indítványozó 2023. április 6. napján, míg a jogi képviselője 2023. április 14. napján vette át.

Indítványozó jogi képviselője útján 2023. május 12. napján az adóhatóság határozatának megtámadására elektronikus úton keresetlevelet terjesztette elő a Miskolci Törvényszék előtt, melyben a határozat kézbesítésének napját 2023. április 14. napján jelölte meg.

A Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú végzésével Indítványozó keresetlevelét visszautasította.

Az elsőfokú bíróság végzésében a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontját, valamint az Air. 79. § (1), (4) és (5) bekezdéseit jelölte meg jogszabályi alapként.

A Miskolci Törvényszék végzésének indokolásában kifejtette, hogy az adóhatóság a keresettel támadott határozat tekintetében párhuzamos kézbesítést alkalmazott, azt ugyanazon a napon (2023. április 6. napja) mind az Indítványozó társaság cégkapuján, mind az Indítványozó jogi képviselője elektronikus tárhelyén elhelyezte.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az adóhatósági határozaton a párhuzamos kézbesítésre való utalás oly módon szerepelt, hogy a határozat legvégén az adóhatóság feltüntette, hogy a határozatról értesül mind az adózó, mind a jogi képviselője elektronikus úton.

Az elsőfokú bíróság végzése szerint, jelen esetben az Indítványozó társaság által, a letöltési igazolás szerinti 2023. április 6. napjával történt kézbesítési időponttal álltak be a kézbesítés joghatásai az Air. 79. § (5) bekezdése alapján.

A Miskolci Törvényszék fentiek alapján arra jutott, hogy Indítványozó keresetlevele elkészen került előterjesztésre, az igazolási kérelmet nem tartalmazott, így a bíróság annak visszautasításáról határozott. *I/3. szám alatt csatolom a Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú végzését.*

Indítványozó jogi képviselője útján a Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú végzésével szemben fellebbezést terjesztett elő, mely fellebbezési eljárás során a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését azonos indoklás mentén helyben hagyott. *I/4. szám alatt csatolom a Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú végzését.*

A fentiekben röviden ismertetett pertörténetre és tényállásra tekintettel Indítványozó a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztését látja szükségesnek az Abtv. 27. §-a alapján és kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.

II.2. Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítése. A jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, a perújításra, vagy a jogegységi panasz eljárásra, mint rendkívüli jogorvoslatra.

Nyilatkozom, hogy Indítványozó jogi képviselője útján az I/3. szám alatt csatolt Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú végzésével szemben fellebbezést terjesztett elő. **Az I/4. számú alatt csatolt Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzésével a Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú elsőfokú végzését helyben hagyta, így az I/3. és I/4. számú mellékletekkel igazoltan a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette Indítványozó.**

Nyilatkozom továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 32/A. § (1) bekezdésére és a 32/B. (1) bekezdésére tekintettel, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs folyamatban, illetve arról, hogy perújítást, valamint jogegységi panasz eljárást az ügyben nem kezdeményeztem.

az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat

32. § (1) Az Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pontjában, 27. § (1) bekezdés b) pontjában és 56. § (2) bekezdésében foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy felülvizsgálati indítvány benyújtását is lehetővé teszi.

32/A. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a főtitkári előkészítő eljárás során hivatalos tudomást szerez arról, hogy a sérelmezett bírói döntés ellen előterjesztett perújítási kérelmet vagy perújítási indítványt a bíróság még nem bírálta el, az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva - az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásának vizsgálatát követően, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével - soron kívül visszautasítja.

32/B. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a főtitkári előkészítő eljárás során hivatalos tudomást szerez arról, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett ügyben hozott kúriai határozat ellen előterjesztett jogegységi panasz indítvány alapján a Kúria előtt jogegységi panasz eljárás van folyamatban, az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva - az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásának vizsgálatát követően, az egyéb formai és tartalmi feltételek vizsgálatának mellőzésével - soron kívül visszautasítja.

II.3. Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú, másodfokú végzésének kézbesítésére elektronikus úton 2024. 02. 08. napján került sor.

Nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került, mivel az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló másodfokú végzés közlésétől számított 60 nap még nem telt el.

Abtv. 30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

II.4. Indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó 2020. április 21. napján az Európai Unió Bíróságának - továbbiakban: [REDACTED] számú, [REDACTED] ügyében hozott végzésére tekintettel a Tanács közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelve - továbbiakban: héa-irányelv - 90. cikk (1) bekezdésére és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény - továbbiakban: Art. - 196. §-ára alapított, behajthatatlan követeléshez kapcsolódó áfa visszatérítésére irányuló kérelmet terjesztett elő 1.447.973.411,- Ft összegben.

Az EUB-nak a [REDACTED] C-292/19. sz. ügyében hozott határozata:

A héa-irányelv 90. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a hozzáadottértékadó-alap csökkentését, ha az adóalany bizonyítani tudja, hogy az adósával szemben fennálló követelés véglegesen behajthatatlanná vált, aminek a vizsgálata kérdést előterjesztő bíróság feladata, mivel ez a helyzet nem minősül az e cikk (2) bekezdésében meghatározott, a héaalap csökkentésére vonatkozó kötelezettségtől való eltérés hatálya alá tartozó nemfizetés esetének.

az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény

196. § [Visszatérítési igény érvényesítése az Alkotmánybíróság, a Kúria, illetve az Európai Unió Bírósága döntése alapján]

(1) Ha az Alkotmánybíróság, a Kúria, illetve az Európai Unió Bírósága az adófizetési kötelezettséget előíró jogszabály alaptörvény-ellenességét, önkormányzati rendelet esetén más jogszabályba ütközését, illetve az Európai Unió kötelező jogi aktusába ütközését a döntés kihirdetéséhez képest visszamenőleges hatállyal állapítja

meg és a döntés alapján az adózónak visszatérítési igénye keletkezik, az első fokú adóhatóság az adózó kérelmére a visszatérítést - a döntésben foglalt eltérésekkel - e § rendelkezései szerint teljesíti.

Indítványozó kérelmét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal [REDACTED] Megyei Adó- és Vámigazgatósága, mint elsőfokú adóhatóság elutasított.

Indítványozó előbbieik okán több adóhatósági, valamint közigazgatási peres eljárást kezdeményezett az áfa visszatérítése tárgyában.

Indítványozó jogi személynek minősül, ennek okán I/5. szám alatt csatolom a jogi személy cégkivonatát, valamint I/6. szám alatt az aláírási címpéldányát, mely alapján megállapítható, hogy az I/4. számú melléklet alatt csatolt megsemmisíteni kért végzés Indítványozó 2020. április 21. napján behajthatatlan követeléshez kapcsolódó áfa visszatérítésére irányuló kérelmével összefüggő jogos érdekét érintik.

III. Indítvány érdemi indokolása

III.1. Alaptörvény megsértett rendelkezései

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-a alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze, ennek okán az indítványom alapját az Alaptörvény 28. cikkében és ezzel összefüggésben a Szabadság és Felelősség című rész XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított jogom sérelmére alapítom.

Előadom, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzés sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogom és a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogom.

(2011. április 25.) szülő Magyarország Alaptörvénye

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

III.1.1. Az Alaptörvény 28. cikk és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog

A szakirodalom szerint az Alaptörvény kiterjesztette az Alkotmánybíróság hatáskörét a bírósági ítélezés tekintetében: egyrészt, előírta, hogy "[a] bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik" (28. cikk). Másrészt, hatáskört adott az Alkotmánybíróságnak, hogy alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja - immár nem csak a bíró által alkalmazott jogszabálynak, hanem magának - a bírói döntésnek (tehát a jogértelmezésnek) az Alaptörvénnyel való összhangját. A két szabály szorosan összefügg és egymást erősíti. *[Az alkotmánybírósági törvény kommentárja (Budapest, Pázmány Press, 2022)]*

A 21/2023. (VIII. 7.) AB határozat [32] bekezdése rögzítette, hogy "[a]z Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek" (Indokolás [32]). Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az önkényes bírói jogértelmezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vezethet. Az Alkotmánybíróság a jogalkalmazói önkény fennállásából fakadóan azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét. Amennyiben a bíróság az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályok figyelmen kívül hagyásával jár el, a jogértelmezési hiba *contra constitutionem* önkényessé válik (33/2021. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [30]).

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja a tisztességes eljáráshoz (fair trial) való jogot, amely összetett követelményrendszer fog át. A tisztességes eljáráshoz való jog átöleli mindazokat az alapjogokat, amelyek a büntető-, a polgári és a közigazgatási eljárásokban egyaránt garantálják az alkotmányosság érvényre jutását.

A 6/1998. (III. 11.) AB határozatának 5. pontjában megállapította, hogy „*a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás "méltánytalan" vagy "igazságtalan", avagy "nem tisztességes"*” (megegyeztetette: 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17], 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [41])

Az Alaptörvény rendelkezései e tekintetben követik a nemzetközi emberi jogi dokumentumok szabályait, ennek okán tisztességes eljáráshoz való jog megjelenik az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 10. cikkében, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk (1) bekezdésében, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 14. cikk (1) bekezdésében és az EU Alapjogi Charta 47. cikk (2) bekezdésében.

Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 10. cikk

Mindenkinek egyenlő joga van ahhoz, hogy jogai és kötelességei, továbbá az ellene emelt bűnvád ügyében független és pártatlan bíróság méltányos és nyilvános tárgyaláson döntsön.

Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikk – Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 14. Cikk

1. A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. A sajtót és a nyilvánosságot ki lehet zárni a tárgyalás egy részéről vagy az egész tárgyalásról mind erkölcsi okokból, a demokratikus társadalom közrendjének, vagy az állam biztonságának védelme érdekében, mindakkor, amikor a felek magánéletének érdekei azt követelik, mind pedig a bíróság által feltétlenül szükségesnek ítélt mértékben, az olyan különleges körülmények fennállása esetén, amikor a nyilvánosság ártana az igazságszolgáltatás érdekeinek; azonban minden büntető vagy polgári ügyben hozott ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, kivéve, ha a fiatalkorúak érdekei mást kívánnak, vagy ha az eljárás házassági jogvitára vagy gyermekek gyámságára vonatkozik.

EU Alapjogi Charta 47. cikk

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.

III.1.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jog

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése a jogorvoslathoz való jogról rendelkezik, mely alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Általánosságban azt jelenti, hogy minden ügydöntő határozattal szemben biztosítani kell a lehetőségét annak, hogy a jogorvoslati kérelmet más szerv vagy azonos szerv magasabb fóruma bírálja el. A különböző típusú eljárások során ezeket a lehetőségeket az eljárási törvények határozzák meg.

A 36/2013. (XII. 5.) AB határozat [60] bekezdése rögzíti, hogy „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz való jog tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733-734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109-110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243-246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297-298.]. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.].”

A 14/2018. (IX. 27.) AB határozat [16] bekezdése rögzíti, hogy „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját (22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]), azonban a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata számos követelményt határozott meg, amelynek meg kell felelnie a jogorvoslati rendszernek. E követelmények vonatkozásában az Alkotmánybíróság gyakorlata az Alkotmány alatt és az Alaptörvény hatálybalépését követően is következetes volt. A jogorvoslat egyik elemeként az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítását rögzítette (35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]), melyhez a közigazgatási döntések vonatkozásában társult a bírói út rendelkezésre állásának követelménye is. További elemként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát (3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37], 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]). Végezetül pedig a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában (9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28], 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, Indokolás [16]), vagyis elégséges az egyfokú jogorvoslat.”

Az Alaptörvény rendelkezései e tekintetben is követik a nemzetközi emberi jogi dokumentumok szabályait, ennek okán a hatékony jogorvoslathoz való jogot rögzíti az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 8. cikke, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 13. cikke, valamint az EU Alapjogi Charta 47. cikk (1) bekezdése.

Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 8. cikk

Mindenkinek joga van az alkotmányban vagy a törvényben részére biztosított alapvető jogokat sértő eljárások ellen az illetékes hazai bíróságokhoz tényleges jogorvoslatért folyamodni.

Emberi Jogok Európai Egyezménye 13. Cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bármelynek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

EU Alapjogi Charta 47. cikk

Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

III.2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az Air. 73. § (1) bekezdés b) pontja szerint, a döntés tartalmazza: *a rendelkező részt az adóhatóság döntésével, a jogorvoslat igénybevételevel kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel.*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben megállapítható, hogy a jogorvoslati eljárás az adózói jogok alapvető eleme, mely jog hatékony gyakorlása érdekében az Air. 73. § (1) bekezdés b) pontja szerint a döntésnek tartalmaznia kell minden olyan lényeges információt, amely alapján az adózó gyakorolhatja is jogorvoslathoz való jogát.

Az I/2. szám alatt csatolt másodfokú határozat kizárólag az Air. 76. § a döntés közlésének általános szabályait jelöli meg alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek, az adóhatóság határozatában - az általános szabályokat felülíró - párhuzamos kézbesítés alapjául szolgáló jogszabályhelyeket, azaz az Air. 79. § (4), (5) bekezdéseit nem jelölte meg. Ennek okán sem Indítványozó, sem Indítványozó jogi képviselője nem kapott teljes körű tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy az adóhatóság eltér az általános közlési és kézbesítési szabályoktól.

Az Air. 76. § (2) bekezdése alapján általános közlési szabályok alkalmazása esetén *az adóhatóság a döntést írásbeli alapon történő kapcsolattartás esetén hivatalos iratként vagy az Eüsztv.-ben meghatározott elektronikus úton kézbesíti.*

Az Air. 79. § (1) bekezdése szerint általános kézbesítési szabályok alkalmazása esetén *az adóhatósági iratot - ideértve a döntést is - a meghatalmazott képviselővel rendelkező adózó esetében a képviselőnek kell kézbesíteni hivatalos iratként vagy az Eüsztv.-ben meghatározott elektronikus úton.*

Az Air. 79. § (1) bekezdése szerint, *az adózó kérheti, hogy az adott ügyben az adóhatóság akkor is a számára kézbesítse az iratokat, ha meghatalmazott képviselője van.*

Előadom, hogy Indítványozó, mint adózó nem élt kérelemmel az adóhatóság felé annak érdekében, hogy az adóhatósági iratok számára kerüljenek kézbesítésre.

Előbbieken okán az adóhatóság által nyújtott – jogorvoslathoz való jog érvényesítésével szorosan összefüggő - kézbesítéssel kapcsolatos tájékoztatás értelmében, mely szerint az Air. 76. §-a szerint közlés általános szabályait alkalmazta, így pedig az Air. 79. § (1) bekezdése szerinti általános szabály szerint kellett volna eljárnia, azaz a döntést kizárólag a meghatalmazott képviselőnek kellett volna kézbesítenie.

Ugyanis az általános kézbesítési szabályokat felülírja az Air. 79. § (4) bekezdése, valamint (5) bekezdése, mely az adóhatóság számára lehetőséget biztosít az adóhatósági irat párhuzamos kézbesítését.

A szakirodalom alapján az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (Air.) 79. § (4)-(5) bekezdéseivel felülírták azt a bevett - egyébként az Air. 79. § (1) bekezdésében is rögzített - szabályt, hogy a jogi képviselővel való közlés minősül közlésnek és onnan kell számítani a határidőket. Az Air. 79. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy adóhatósági irat - a meghatalmazott képviselő mellett - a meghatalmazott képviselővel rendelkező adózó részére is kézbesíthető, az (5) bekezdés pedig rögzíti,

hogya ha egy irat több személy részére is kézbesítettnek minősül, úgy a kézbesítés joghatásai az első közlés időpontjában állnak be. [F. Rozsnyai Krisztina: A közigazgatási perrendtartás hatályosulásának kezdeti nehézségei (MJ, 2019/10., 541-549. o. [25] bekezdése)]

Adóhatóságnak a másodfokú határozatában teljeskörű tájékoztatás nyújtás érdekében a jogorvoslati eljárással összefüggésben a döntés közlésére vonatkozóan alkalmazott jogszabályok tekintetében fel kellett volna hívnia az Indítványozó és a jogi képviselő figyelmét a párhuzamos kézbesítés esetén irányadó, a kézbesítés joghatásainak beállítására vonatkozó szabályokra, hiszen azok az általánostól eltérő szabályozás alá esnek, eltérő jogkövetkezményekről rendelkeznek, melyek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogot befolyásolják.

Hivatkozom a EU Alapjogi Charta 47. cikkére, mely kimondja, hogy *Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselet igénybevételéhez.*

Az Air. 14. §-a lehetővé teszi, hogy az adózó helyett meghatalmazott személy járjon el. Az adóigazgatási rendtartásról szóló T/17995. számú törvényjavaslatnak az Air. 14. §-hoz fűzött indokolása rögzíti, hogy a képviselet igénybevételének lehetősége biztosítja az adózó vagy az adó megfizetésére kötelezett személy számára, hogy ha nem kíván, vagy nem tud személyesen eljárni, akkor képviselőt vehet igénybe.

Nem elvárható, hogy a jogban nem jártas adózó az adóhatósági döntés számára való kézbesítéséről értesítse, sőt olyan határidőn belül értesítse jogi képviselőjét, hogy a keresetlevél előterjesztésére szabott, adózói kézbesítéstől számított határidő megtartott legyen. Különösen nem elvárható ez abban az esetben, ha az adóhatósági döntés címzettként a jogi képviselőt is feltüntet. Az általános kézbesítési szabályoktól eltérő jogalkalmazásról szóló tájékoztatás hiányában Indítványozót megtéveszti, mivel ennek okán azt feltételezi, hogy jogi képviselőjét tájékoztatnia nem szükséges a jogi képviselő számára küldött külön értesítés mellett.

Az Üttv. 39. § (2) bekezdése alapján, *ha törvény egy jognyilatkozat megtételéhez kifejezetten az ügyfél személyes nyilatkozatát kívánja meg, az ügyvéd a nyilatkozatot jogi képviselőként nem teheti meg, de ügyekben az ügyfél jogi képviseletére jogosult.*

Az Air. 14. § (1) bekezdése alapján az eljárásban előterjesztendő nyilatkozatokat az adózó helyett a meghatalmazott teszi meg és a döntéssel szembeni jogorvoslat jogát is a meghatalmazott gyakorolhatja az adózó helyett. Mivel a meghatalmazott jogi képviselő a jogorvoslati jog gyakorlása körében önállóan jogosult a keresetlevél előterjesztésére, a Kp. 39. § (1) bekezdésében foglalt perindítási határidő is önállóan vonatkozik rá. Mindezek alapján a jogi képviselő a határozat számára való kézbesítésétől számított 30 napos határidőn belül terjesztette elő a keresetlevelet, így azt a Miskolci Törvényszék és a Fővárosi Ítélőtábla alaptalanul utasította vissza.

Hivatkozom a BH 2012.4.96 határozatra, mely kimondja, hogy *A bíróságnak a jogorvoslati határidő tekintetében adott téves, a törvénnyel ellentétes tájékoztatásának jogkövetkezményét nem lehet arra a jogi képviselőre hárítani, aki a perbeli cselekményt e tájékoztatásnak megfelelő határidőben teljesítette [Pp. 219. § (1) bek., 220. § (3) bek., 222. § (1) bek., 233/A. §].*

Hivatkozom továbbá a BH 1977.1.27 határozatra, mely kimondja, hogy *A bírósági határozat elleni fellebbezés határidejére vonatkozóan a bíróság által adott tájékoztatás hiányossága vagy pontatlansága miatt a felet nem érheti hátrány [Pp. 218. § (1) bek., 219. § (1), (3) bek., 220. § (3) bek., 222. § (1) bek., 234. § (1) bek.].*

Megjegyzem, hogy az Air. 127. § (7) bekezdése szerint, *a fellebbezési eljárás során hozott döntést a fellebbezővel és mindazokkal, akikkel az elsőfokú döntést közölték, az első fokon eljáró adóhatóság útján írásban kell közölni.*

Az I/4. számú mellékletként csatolt megsemmisíteni kért végzésben hivatkozott Kúria Kpkf.V.39.564/2021/2. számú végzésére, mely rámutatott arra, hogy „az Air. 127. § (7) bekezdése értelmében ugyanúgy kellett eljárni, mint az elsőfokú határozat kézbesítésekor, azt pedig mind a felperes, mind a jogi képviselője részére kézbesítették”.

Álláspontom szerint az Air. 127. § (7) bekezdése alapján, hogy az adóhatóság a másodfokú határozatot kézbesítésekor kötve van az elsőfokú döntés kézbesítése során követett eljáráshoz.

Annak okán, hogy a tárgyi eljárásban az adóhatóság az elsőfokú határozatot kizárólag az adózó meghatalmazottjának kézbesítette, úgy a 6419943197 számú másodfokú határozatának kézbesítésekor az adóhatóság ezen kézbesítési eljáráshoz kötve volt az Air. 127. § (7) bekezdése alapján. Előbbiek fényében pedig a másodfokú határozat kézbesítése kizárólag a meghatalmazott részére szabályszerű, és csak a meghatalmazottnak való kézbesítés alkalmas a kézbesítés joghatásainak kiváltására.

Hivatkozom továbbá arra is, hogy Indítványozó áfa visszatérítése iránti eljárása több mint három éve folyamatban lévő adóhatósági eljárás, mely során az adóhatóság egyszer sem alkalmazott párhuzamos kézbesítést, így az adóhatóság korábbi gyakorlatából sem következethetett arra az Indítványozó, illetve a jogi képviselő, hogy a másodfokú határozatot Indítványozónak is kézbesítik. Erre tekintettel az adóhatóság korábbi gyakorlata alapján Indítványozótól sem volt elvárható, hogy a másodfokú döntés átvételéről jogi képviselőjét értesítse, mivel a három éve tartó eljárásban több első- és másodfokú döntés is keletkezett, melyek kapcsán az adózó személyes közreműködésére nem volt szükség, jogai érvényesítésével kapcsolatos meghatalmazott képviselőjét nem igénylő kötelezettség nem terhelte és jogorvoslati joga gyakorlásának nem volt akadálya az eljárásban való személyes passzivitása.

Az Indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát biztosítva az adóhatóság által alkalmazott általános kézbesítési szabályok mentén a Fővárosi Ítélőtáblának az I/4. számú mellékletként csatolt megsemmisíteni kért végzésében az Alaptörvény 28. cikke alapján jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kellett volna értelmeznie.

Előbbiek okán a Fővárosi Ítélőtábla végzése alaptörvény-ellenes, mivel a döntés meghozatala során az Indítványozó keresetlevelét az eljárásban alkalmazott jogszabály szövegével ellentétesen pusztán a címzésből és az értesítettekből levont következtetés alapján az adóhatóság részére biztosított, a döntés közlés általános szabályait felülíró kézbesítési szabályokra vonatkozó lehetőségére alapította.

III.3. Az alapiogsérelem bírói döntést érdemben befolyásoló hatása

Az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

A Fővárosi Ítélőtábla az I/6. szám alatt csatolt 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzésében az Air. 79. § (4) és (5) bekezdésének az alkalmazása során a jogszabályok szövegét elsősorban nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, mivel nem vette figyelembe, hogy az adóhatóság jogorvoslatról szóló tájékoztatása tekintetében nem alkalmazta az Air. 76. §, 79. § (1) szerinti általános közlési és kézbesítési szabályokat felülíró 79. § (4) és (5) bekezdésében foglalt lehetőséget.

Azzal, hogy a Fővárosi Ítélőtábla I/4. számú mellékletként csatolt megsemmisíteni kért végzésben az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyta nem biztosította Indítványozó számára az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát.

A 33/2021. (XII. 22.) AB határozat [30] bekezdése rögzíti, hogy *Az Alkotmánybíróság szerint "[a]z önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes*

eljáráshoz való jogot. [...] Az Alkotmánybíróság azonban csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét." A jogértelmezési hiba contra constitutionem akkor válik önkényessé, ha a bíróság az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyja (23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]).

Tárgyi ügyben a Fővárosi Ítéltábla I/4. számú mellékletként csatolt megsemmisíteni kért végzésének meghozatala során figyelembe kellett volna vennie, hogy a jogalkotó az adóhatóság számára különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját, melyhez a jogértelmezés szempontjából kötve van.

A 22/2014. (VII. 15.) AB határozat [95] bekezdése rögzíti, hogy *Az Alaptörvény nem tartalmaz előírást arra vonatkozóan, hogy hogyan épüljön fel hazánkban a jogorvoslat rendszere. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját. Nem található az Alaptörvényben rögzített követelmény azzal kapcsolatosan sem, hogy a jogorvoslati fórumrendszer hány fokon biztosítsa az érintett alapjog gyakorlását. Ennek megfelelően a jogorvoslati eljárás egyfokú kialakítása az Alaptörvény kívánalmainak teljességgel eleget tesz.*

Annak okán, hogy a bíróság a megsértette az Alaptörvény 28. cikkét és ezzel összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot, úgy Indítványozó nem tudta gyakorolni az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben rögzített hatékony jogorvoslathoz való jogát, hiszen a Fővárosi Ítéltábla olyan jogszabályi rendelkezésre hivatkozva utasította el Indítványozó keresetét, mely alkalmazásra nem került az eljárás során.

Előbbiekre tekintettel kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg.

IV. Nyilatkozatok

Nyilatkozom, hogy a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzések végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem.

Nyilatkozom, hogy személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

V. Mellékletek

I/1. Ügyvédi meghatalmazás

I/2. NAV 6419943197. ügyszámú határozata

I/3. Miskolci Törvényszék 100.K.700.543/2023/5. számú végzése

I/4. Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.790/2023/2. számú végzése

[REDACTED]
[REDACTED]

Budapest, 2024.03.28.

[REDACTED]

Dr. Soós Péter Ügyvédi Iroda
Dr. Soós Péter LL.M.
ügyvéd